

Література:

1. Рубан Б. В. Птицы и птицеводство : учебное пособие / Борис Васильевич Рубан. – Харьков : Эспада, 2002. – 520 с.
2. Полная энциклопедия птицеводства / [авт.-сост. С.П. Бондаренко]. – Донецк: Сталкер, М.: ООО “Издательство АСТ”, 2002. – 448 с.
3. www.ptichki.elitno.net
4. www.novonews.tvnet.lv
5. www.foodcontrol.ru

УДК 636: 599.325

Мірошник Н.О., студентка I курсу магістратури спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»
 Науковий керівник – Уманець Р.М., кандидат с.-г. наук, доцент
 Національний університет біоресурсів і природокористування України, Київ, Україна

СТАН КРОЛІВНИЦТВА В УКРАЇНІ І СВІТІ

Кролівництво – динамічна галузь тваринництва, використовується для виробництва дієтичного м'яса, сировини для шкіряної, хутрової та вовнової промисловості.

Кроляче м'ясо – це дієтичний продукт, який містить повноцінні білки (21-22%), які засвоюються людиною на 90%. Дефіцит білку тваринного походження є однією з найбільш актуальних проблем у забезпеченні людства продуктами харчування.

Мета – дослідити теперішній стан галузі в Україні і світі.

Кролівництво в Україні розвивалося незадовільно, відзначалися злети і падіння. Відзначено три періоди становлення:

1) Перший період відбувався в двадцятих роках минулого століття. Тоді був затверджений план розвитку даної галузі – створення великої чисельності породних кролів задля схрещення самців із місцевими самками. Із Європи завезли 15 тисяч цінних плідників. Також в ті часи почали створюватися племінні господарства, проводилася агітація населення, організовували виставки. Було заготовлено багато шкурок, створилася хутрова промисловість.

Але піднесення галузі тривало не довго. У період війни почався різкий спад.

2) В перші післявоєнні роки трішки відновилося виробництво. Значно збільшилася чисельність кролів, змогли заготовити 56,7 млн. шкурок. І знову почалася криза. Починаючи із 1962 року кролівництво відходить назад.

3) В Україні розроблена нова технологія вирощування м'ясних кроленят у кліткових багареях в закритих приміщеннях, розширюється мережа племінних господарств, збудовано багато кролеферм промислового типу, відкрилися комбикормові заводи з виробництва повнораціонних гранульованих комбикормів для кролів. З 1969 по 1975 р. виробництво м'яса кролів, його закупівля і заготівля кролячих шкурок зростає більше ніж у 3,5 рази.

У дев'яностих роках у зв'язку із загальною кризою закрилась більшість державних і колективних кролеферм, зменшився інтерес до розведення кролів.

Головними причинами занепаду стали проблеми із забезпеченням кролів кормовою базою і високими цінами на комбикорм, недостатнім рівнем

матеріально-технічного забезпечення кролівників, несвоєчасність і дороге ветеринарне обслуговування, нестача повноцінного племінного матеріалу.

Останнім часом в Україні почалося поступове відродження – функціонують існуючі кролеферми і створюються нові. Основне поголів'я кролів в Україні коливається в межах 5-5,6 млн. голів. Розведенням кролів займаються в основному господарства приватних форм власності, а у суспільному секторі знаходиться тільки 0,6% загального поголів'я. У країні нараховується понад 2 млн. особистих присадибних господарств, які займаються вирощуванням кролів. Кролівництво у валовій продукції сільського господарства становить близько 0,3%, а в продукції тваринництва менше 0,7%[1].

В світовому стані кролівництва за останні 15-20 років пройшли значні зміни. Кролівництво в багатьох країнах стало самостійною індустріальною галуззю.

В світі виробляється від 1 до 1,7 млн. тонн м'яса кролів. Близько 70% виробництва зосереджено в Китаї, Італії, Франції, Іспанії. Провідними країнами з експорту м'яса кролів стали Китай, Польща, Угорщина.

Італія, Іспанія, Франція є основними виробниками кролятини. Отримують 7 окролів і 40-50 кроленят від самки в рік. Молодняк вирощують до 2-2,5 міс. віку і реалізують живою масою 2,5 кг. Обов'язковим є застосування при вирощуванні кролів повнораціонних гранульованих комбікормів.

Італія займає 1 місце в Європі по виробництву кролятини (150 тис. тонн щорічно). Зараз в Італії 8 млн. кролів основного стада, їх розводять 900 тис. господарств. Італія дотримується певних вимог: утримання кролів у приміщеннях з регульованим мікрокліматом, годівля гранульованими повнораціонними комбікормами, розведенні спеціалізованих м'ясних порід.

Іспанія за виробництвом кролятини знаходиться на другому місці в Європі і третьому у світі і щорічно виробляє 135 тис. тонн м'яса кролів. Країна має великі ферми (300 і більше кролиць). Іспанія впроваджує інтенсивні технології з укрупненням ферм. Один із головних напрямів це створення реклами і просування продукції.

Франція займає четверте місце у світі, а за науково-технічним прогресом – на першому. Перевага надається утриманню основного стада для відтворення у приміщеннях з регульованим мікрокліматом, де розміщені кліткові батареї, із застосуванням механізації виробничих процесів, а відгодівля – під навісом на відкритому повітрі. Інтенсивність росту забезпечується повноцінною годівлею повнораціонними гранульованими комбікормами.

Угорщина дотримується давніх традицій. У країні функціонує 75 великих (більше 100 маток) і 2776 дрібних ферм. Останнім часом побудовано дві кролеферми на 22 тис. Використовують одноярусні сітчасті батареї, а для відгодівлі – двоярусні. Основну масу кролів вирощують у дрібних особистих господарствах. Годівлю кролів проводять гранульованим комбікормом місцевого і закордонного виробництва. В Угорщині проводиться селекція для одержання гібридних кролів, публікації угорських вчених з цього питання відомі на світовому рівні. Одночасно звертається увага на підготовку наукових кадрів і практиків кролівництва[2].

Список використаних джерел

1. Дудаш А.В. Кролівництво – швидковідновлювана галузь тваринництва.
2. Лапін Ю.А. Кролики. Москва, 2013. 320 с.